

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. III. Apostolica 4. Propositionis censura defenditur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

DE PROPOSITIONE IV. 411

gratia tollit omnem resistentiam, est summæ efficacie, effectum potentissimè infert, & hōc ipsō quō effectu destituitur, solō Pelagianæ gratiæ adjutoriō ad iustitiā praeceptæ actus homo ntitur &c. prout vidēre perlicet ad propositionem secundam.

Cum ergo Semi-Pelagiani talem gratiam ad initium fidei non admitterent, sed aliam, scilicet Adamæam, cui utique resisti potest, requirere vīsi sint Jansenio; censuit eos à Pelagianæ gratiæ professione non desciscere, adeoque damnati dogmatis reos esse, concedendo naturæ lapsæ gratiam à Medicinali Christi gratiâ prorsùs degenerem, id est, cui, in sensu cōpositō, voluntas humana obtemperare, vel resistere posset.

S E C T I O III.

Apostolica quartæ propositionis censura defenditur, quæ sic sonat: Falsam & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

Primum hujus propositionis partem, asserentem Semi-Pelagianos admississe ad initium fidei necessitatem gratiæ interioris, affatim de falsitate revicimus Augustini verbis & exemplis. Proindè illō ex capite, *quod talem gratiam admitterent, cui voluntas humana resistere posset vel obtemperare, damnati non sunt.* Nam qui nullam gratiam ad miserunt necessariam ad initium fidei, procul dubio nec ad miserunt talem v. g. Adamæam, licet oppositum contendat Jansenius Massiliensibus affricare. Si igitur ex me sciscitur quispiam, cur ut hæretici damnati sint?

Responsum referet: Quià naturam sibi sufficere ad credendum, sanitatemque petendam asseverarunt, quasi fides aucta merces sit fidei cœptæ. Et quià hōc pactō in illud in Pelagio damnatum inci-

412 LIBER QUINTUS

incidērunt: *Gratiam Dei secundum merita nostra dari*, quod illis ab Augustino frequenter inculcatum, & infartum est.

Quod si quis eos internam gratiam ad initium fidei postulasse pertinaciter contenderet, equidem nec eō titulō fuissent hæretici, quod tales gratiam admitterent, cui voluntas humana resistere posset etiam in sensu composito. Nam affatim monstratum est, non omnem Christi gratiam esse triumphantem, non omnem victricem esse ostendimus, quia victam dedimus. Nequè soli Moliniani, quos Jansenius Semi-Pelagianis componit, sed & efficacis gratiæ defensores gratiæ resisti posse afferunt, signanter gratiam Thomisticè potentem seu sufficientem admittentes, quam & ipse Arnaldus veneratus est, cùjusque præsidio & primam & secundam propositionem ut hæreticas insectatus est, ut claret ex Epistolâ illius ad Illustrissimum Fratrem suum Andegavensem Episcopum.

Quod si Semi-Pelagiani damnati forent ut hæretici, ex eo quod gratiā admissent, cui voluntas humana resistere posset, jam Catholicī essent hæretici, quia Catholicī modò docent sīc periculo, gratiæ non tantū resisti posse, sed & səpè numero de facto resisti, & signanter Thomisticæ, & qui eorum sufficientem gratiam adoptant. Imò damnata ut hæretica Janseniana secunda: *interiori gratiæ numquam resistitur in statu naturæ lapsæ facilè in Catholicam transmigraret*. Si namque hæreticum sonat: Potest humana voluntas gratiæ resistere; ergò Catholicè dicetur: non potest resistere. Et si Catholicum sit: non potest resistere; quid nī Catholicissimum erit: *Gratiæ numquam resistitur*. A negatâ enim resistendi potestate ad denegatum perpetuò actum rectâ conlectio fluit.

LIBER